

Molnár Péter (1968–1971)

Hogy került a Kollégiumba?

Az előző tanévben került be Novák Béla és Bakos János barátom. Elsőéves korunkban még együtt laktunk egy hatágyas szobában a Bolyai Kollégiumban. Szobaközösségünk nagyon jó kis közösség volt. Másodévben tizennégyfős szobákba kerültünk, továbbá szét is szórtak bennünket. Ők ketten hívtak át, mivel jó és jeles tanuló voltam, diákköröztem. Át is mentem. Huhn Péter professzor úr (Péter bácsi) volt az igazgató, akinél jelesre vizsgáztam. Nem volt felvételi elbeszélgetés vagy beadvány. Voltak bejárók más kollégiumokból, és visszajárók is a korábbi kollégisták közül.

Milyen volt a kollégiumi elhelyezés?

Nyolcágyas szobák voltak, szobatársaim voltak például a Kun testvérek, Ötvös Péter, Rácz Endre, Masát András, Novák Béla. Jobb volt, mint a többi kollégium; rendelkezésünkre állt egy könyvtár, egy tanuló, a tisztálkodási lehetőségek is jobbak voltak. Sokat vicceltünk. Például valamelyikünk anagrammákat gyártott: „Ó vén lábak” (Novák Béla), „No lám, reptér” (Molnár Péter), „N. kos, s lóidomár” (Komlói Sándor), „Lényed lócsiszár” (Dercsényi László), „E bán trák lesz” vagy „Bárkát neszel” (Slezák Bernát).

Milyen volt a kollégiumi tagok tanulmányi és tudományos tevékenysége?

Komolyan kellett tanulnunk, különben kikerültünk volna. Akkoriban, ha a fiúk közül valakinek az utóvizsgái sem sikerültek, az egyetemet is félbe kellett hagynia, és el kellett mennie katonának. Én Grasselly Gyula professzor úrnál (Gyula bácsi) diákköröztem. Elsőéves koromban ötösre vizsgáztam nála. Szimpatikus lehettem neki, mert már akkor meghívott az intézetébe. Nála készítettem a diplomamunkámat is, így nap mint nap találkoztunk. Mint korábbi kollégiumigazgató, visszajárt a Kollégiumba, sőt rajtam keresztül is érdeklődött a kollégiumi ügyekről. Nagyon kedves, ugyanakkor szigorú és következetes ember volt. Egyszer kaptam tőle egy kisebb leszúrást, mert aznap reggel nem borotválkoztam. Amikor lediplomáztam, apámmal együtt behívott és elmondta neki, hogy becsülje meg ezt a fiút, mert Péter pontos, precíz, mindent oda tesz, ahol a helye van, és további sikereket kívánt.

Milyen volt Huhn Péter mint igazgató?

Kirándulásokat szervezett a Maros torkolatához; időnként bejött a Kollégiumba és elbeszélgetett velünk.

Milyen életszínvonalon éltek akkoriban?

Mivel jó tanuló voltam, kaptam ösztöndíjat, de támogattak otthonról is havi kétszáz forinttal. Vasárnaponként Kun Lacival gyakran ettünk egy vacsorát a Gödörben; akkoriban mindezt 20 forintból meg tudtuk tenni. Néha kollektíve elmentünk

sörözni vagy voltak focimeccsek az akkori főiskola kollégiumával szemben. Szabad Janó, Bakos Jancsi, Simoncsics András, Labádi Imre, Csörgő Sanyi, Garab Győző, Novák Béla mind nagyon jól fociztak.

Hogy alakult az egyéni életpályája?

Rögtön a Pécsi Orvostudományi Egyetem Kémiai Intézetébe kerültem. 1976-ban ledoktoráltam. 19 évig voltam tanársegédi beosztásban. 1989-ben megvédtem kandidátusi értekezésemet, 1990-ben nyertem adjunktusi kinevezést. Az 1992/1993-as tanévet a berni egyetemen töltöttem oktató-kutatóként. Mivel németül jól beszélek, berni tanulmányutam sikeres és eredményes volt. Ami a kutatómunkát illeti, kezdettől fogva karotinoidokkal foglalkoztam. 1994-ben kineveztek docenssé, 1997-ben habilitáltam, 2006-ban megvédtem akadémiai doktori értekezésemet, majd a védést követően professzori kinevezést kaptam. Ma a Farmakognóziái Tanszék élén dolgozom. Feleséggel együtt két gyermeket nevelünk, akik már felnőttek.

Mit adott a Kollégium?

Azt, hogy vallom a folytonos munka és a tanulás fontosságát.

*Az interjút Varga-Orvos Zoltán készítette 2010-ben Pécsen
Szerkesztette: Nagyillés János*